

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/37/2016
Identifikačné číslo spisu: 1013201370
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1013201370.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Marty Molnárovej, v právnej veci žalobkyne v 1. rade: A., nar.: XX.XX.XXXX, bytom Y., O., zast.: JUDr. Jozef Švarc, advokát, so sídlom Horná 41, Banská Bystrica, a žalobcu v 2. rade: H., bytom Y., O., proti žalovanému: Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, so sídlom Limbova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu č. S03134-OP-2013 zo dňa 18. apríla 2013, konajúc o odvolaní žalobkyne v 1. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/184/2013-616 zo dňa 27. januára 2015, v spojení s opravným uznesením č. k. 5S/184/2013 640 zo dňa 27. augusta 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobkyne v 1. rade proti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/184/2013-616 zo dňa 27. januára 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 5S/184/2013-640 zo dňa 27. augusta 2015 v časti, v ktorej súd zastavil konanie o návrhu o vstupe Ing. Dušana Droppu, Rudlovska cesta 28, Banská Bystrica, do konania ako žalobcu v 2. rade, o d m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/184/2013-616 zo dňa 27. januára 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 5S/184/2013-640 zo dňa 27. augusta 2015 vo zvyšnej časti potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) zastavil konanie o návrhu o vstupe H., Y., O., do konania ako žalobcu v 2. rade a zároveň podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa v 1. rade domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. S03134-OP-2013 zo dňa 18. apríla 2013, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne v 1. rade a potvrdené rozhodnutie Banskobystrického samosprávneho kraja sp. zn. 3845/2012/OZ zo dňa 12. novembra 2012 (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“ a „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým nebola povolená obnova konania č. 7954/2009/ODDZ, v

ktorom prvostupňový orgán povolil spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o., Povstalecká 16, Banská Bystrica, IČO: 44 698 097, poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekárni Lekáreň ASKLEPION, s adresou umiestnenia prevádzkarne Kuzmányho 16, Banská Bystrica.

II.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku vo vzťahu k zastaveniu konania poukázal na späťvzatie návrhu H. ako žalobcu v 2. rade. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby krajský súd s poukazom na § 62 ods. 1 Správneho poriadku uviedol, že v preskúmvanej veci nevyšli po vydaní rozhodnutí správnych orgánov v konaní vedenom pod č. 7954/2009/ODDZ žiadne nové skutočnosti, ktoré by žalobkyňu v 1. rade oprávňovali podať návrh na obnovu konania. Poukázal na to, že všetky v žalobe uplatnené námietky proti rozhodnutiam o nepripustení obnovy konania uplatnila žalobkyňa v 1. rade už v odvolacom konaní o vydanie povolenia pre spoločnosť Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o.

Podľa názoru krajského súdu v danom prípade taktiež nemožno uplatniť § 62 ods. 1 písm. c/ Správneho poriadku. Zásadnou otázkou v predmetnom správnom konaní bolo posúdenie, či žalobkyňa v 1. rade mala a má postavenie účastníčky konania vo veci č. 7954/2009/ODDZ, v ktorom bolo vydané povolenie na poskytovanie lekárenskej starostlivosti pre spoločnosť Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o. Dôvodil, že z dôkazov založených v administratívnom spise nevyplýva žiadna skutočnosť o existencii akéhokoľvek právneho vzťahu žalobkyne v 1. rade voči spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o., ktoré by preukazovali akúkoľvek spojitosť žalobkyne v 1. rade s touto spoločnosťou. Žalobkyňa v 1. rade nebola a ani nie je spoločníčkou tejto spoločnosti, ani konateľkou, nebola ani voči tejto spoločnosti v pracovnoprávnom alebo inom vzťahu, ktorý by ju oprávňoval konať či vystupovať za dotknutú spoločnosť v rámci konania o žiadosti lekárne o vydanie povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekárni. Žalobkyňa v 1. rade v čase vydania dotknutého rozhodnutia nepredstavovala ani orgán príslušný podávať stanoviská a vyjadrenia k činnosti žiadateľa o vydanie povolenia.

Z uvedeného podľa krajského súdu vyplýva, že v konaní č. 7954/2009/ODDZ sa nekonalo o právach a právom chránených záujmoch či povinnostiach žalobkyne v 1. rade a taktiež týmto konaním nemohli byť priamo dotknuté jej práva a právom chránené záujmy, či povinnosti.

Krajský súd považoval za zásadné, že žalobkyňa v 1. rade nemala postavenie účastníčky konania v konaní č. 7954/2009/ODDZ. Zdôraznil, že pokiaľ má žalobkyňa v 1. rade nejaké nevysporiadané majetkové pomery vo vzťahoch voči tretím osobám, mala sa obrátiť civilnou alebo obchodnou žalobou na príslušný súd, ktorý by prejednal jej obchodnoprávne, podnikateľské alebo majetkové vzťahy a dohody a jej vzájomné plnenie. V správnom konaní na vydanie povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekárni nemožno prejednávať a rozhodovať takéto spory.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcom náhradu trov konania nepriznal.

III.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v 1. rade v zákonnej lehote v celom rozsahu odvolanie a žiadala, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ako hlavný odvolací dôvod uviedla, že krajský súd nedostatočne preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj postup a rozhodnutie prvostupňového orgánu a dospel k nesprávnemu záveru, ktorý je v rozpore so zákonom a Ústavou Slovenskej republiky. Poukázala na to, nikdy netvrdila, že existuje akýkoľvek jej právny vzťah voči spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o. Tvrdí však, že mala byť v inom vzťahu, a to ako prenajímateľ lekárne na Kuzmányho 16 v Banskej Bystrici, ktorej sú spolu so žalobcom v 2. rade majoritní spoluvlastníci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Nenamietala samotné podnikanie spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o., ale nesúhlasila s prevádzkovaním lekárne touto spoločnosťou na 1. poschodí v budove na Kuzmányho 16 v Banskej Bystrici. Poukázala na naliehavý právny záujem žalobcov 1. a 2. rade na tom, aby svoju súkromnú lekáreň mohli využívať na vlastné podnikanie v lekárenstve, v čom im napadnutý rozsudok krajského súdu bráni.

Ďalej dôvodila, že podstatou jej návrhu na povolenie obnovy konania je jej účastníctvo v konaní pred prvostupňovým orgánom č. 7954/2009/ODDZ. V tejto súvislosti poukázala na to, že pre konateľku spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o. Mgr. Jarmilu Janekovú platí zmluvný záväzok zo spoločenskej zmluvy z 11. novembra 1999 tak, ako je to uvedené napr. v čl. 10 a čl. 19. Okrem toho je potrebné rešpektovať vlastnícke práva žalobkyne v 1. rade a jej manžela (žalobcu v 2. rade) k majoritnému súkromnému majetku predmetnej lekárne.

Podľa názoru žalobkyne v 1. rade krajský súd nedostatočne vyhodnotil tie skutočnosti, že napríklad vydanie povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární je viazané na dohodu o nájme lekárne a nie na prenájom kancelárií na 1. poschodí č. 208, 209, 210, 211, 212 (tieto od 01. októbra 1999 neexistujú, nakoľko boli vybúrané). Na tomto mieste spochybňovala nájomnú zmluvu uzatvorenú medzi spoločnosťou Hold, s.r.o. a spoločnosťou Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o. dňa 09. júna 2009 č. 03/2009/B, ktorú považovala za účelovo uzatvorenú. Ďalej, že sa v danom prípade jedná o súkromnú lekáreň postavenú v roku 1999 najmä z úspor žalobkyne v 1. rade a jej manžela (žalobcu v 2. rade). Tiež, že rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Banská Bystrica z 21. júla 2009 č. 2009/02993 nie je právoplatné a v ktorom sa správny orgán účelovo vyhol podrobne popísať predloženú zmluvu o nájme nebytových priestorov, čím pochybil nielen tento orgán, ale aj prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia z 21. októbra 2009 č. 7954/2009/ODDZ. V tejto súvislosti žalobkyňa v 1. rade dôvodila, že tak Regionálny úrad verejného zdravotníctva Banská Bystrica, ako aj prvostupňový orgán si museli byť vedomí, že v predmetnej lekární od 01. júla 2009 do 31. decembra 2009 podnikali súčasne dve lekárne, a to Lekáreň Julea, IČO: 35 991 763 a Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o., IČO: 44 698 097, čo považovala za rozporné so zákonom.

Žalobkyňa v 1. rade ďalej namietala obsah zápisnice o pojednávaní pred krajským súdom z 27. januára 2015, v ktorej má byť nesprávne uvedené, že majetková účasť žalobkyne v 1. rade v lekární (1. poschodie, Kuzmányho 16, Banská Bystrica) bola ukončená dňa 31. decembra 2008, čo právny zástupca žalobkyne nemal povedať. Za nesprávne považovala aj konštatovanie krajského súdu, že vo veci sa vyjadrila v prospech žalovaného aj Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. K tomu uviedla, že podala podnet na Krajskú prokuratúru v Banskej Bystrici v máji 2012, pričom do podania žaloby dňa 19. júla 2013 neobdržala žiaden prípis Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Spochybňovala záver krajského súdu, ktorý sa stotožnil so žalovaným v tom, že žalobkyňa v 1. rade nebola účastníčkou konania vedeného pred prvostupňovým orgánom pod č. 7954/2009/ODDZ. Prvostupňový orgán podľa žalobkyne v 1. rade nepostupoval v súlade s § 3 Správneho poriadku, keď ju nepoučil, aby neutrpela v konaní ujmu. Naopak, jej žiadosť účelovo zaslal žalovanému, čo mal súd vyhodnotiť ako prietiahy už len z dôvodu, že tak urobila Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici v upozornení zo dňa 26. septembra 2012. Okrem toho prvostupňový orgán podľa žalobkyne v 1. rade nepostupoval v súlade so zákonom aj pri iných úkonoch, ako napríklad v nezaslaní vyjadrenia konateľky spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o. Mgr. Jarmily Janekovej zo dňa 05. novembra 2012, o ktorom sa právny zástupca žalobkyne v 1. rade dozvedel nahliadnutím do spisu správneho orgánu.

Namietala tiež postup krajského súdu v súvislosti s nevyhovením návrhu žalobkyne v 1. rade na odklad vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí správnych orgánov a nedôsledným dokazovaním, resp. nedostatočným vysporiadaním sa s novými skutkovými zisteniami a dôkazmi predkladanými žalobkyňou v 1. rade. Žalobkyňa v 1. rade sa dovoľavala svojich ústavných práv, a to práva vlastníť majetok a práva podnikat' (vo svojej vlastnej lekární).

Svoje odvolanie v zákonnej lehote doplnila o ďalšie dôvody. Pripustila, že prvostupňový orgán v konaní pod č. 7954/2009/ODDZ nemusel postrehnúť nedobromyselnosť získania povolenia na lekárenskú činnosť spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o. Taktiež nemusel správne vyhodnotiť podľa žalobkyne v 1. rade účelové a zavádzajúce doklady, ako napr. zmluvu o nájme kancelárií a pod. Mala však za to, že po podaní jej návrhu na povolenie obnovy konania bol prvostupňový orgán povinný prehodnotiť pravdivosť všetkých predložených dokladov, obnovu konania nielenže povoliť, ale z úradnej

moci zrušiť rozhodnutie zo dňa 10. novembra 2009 č. 7954/2009/ODDZ. Prvostupňový orgán podľa žalobkyne v 1. rade pochybil, keď správne nevyhodnotil čestné vyhlásenie žalobcu v 2. rade z 16. októbra 2012 a čestné vyhlásenie bývalej účtovníčky Q. z 17. októbra 2012, ktorými bola potvrdená dohoda o založení spoločnej s.r.o. Lekáreň JULEA (skratky mien Ju-dita, El-ena) od 01. januára 2009 medzi žalobkyňou v 1. rade a Q., pričom tá sa týmto úkonom zaviazala zrušiť k 31. decembru 2008 svoju živnosť pod názvom Q., Lekáreň Juela, IČO: 35 991 763. Mala za to, že zo strany prvostupňového orgánu sa jedná voči nej o šikanózný výkon práva a diskrimináciu.

Uviedla, že ako farmaceutická laborantka nemohla získať licenciu od Slovenskej lekárskej komory tak, ako ju získala Q. dňa 16. októbra 2009 pod č. 75/1000609oz. Tiež posudok od Štátneho ústavu na kontrolu liečiv tak, ako ho získala spoločnosť Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o. dňa 21. septembra 2009 pod č. KL/0846/2009. Žalobkyňa v 1. rade nebolo ani umožnené stať sa zamestnankyňou spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o. tak, ako to bolo umožnené Q.. Žalobkyňa v 1. rade sa nebránila ani vstupu do spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o. ako konateľka. Krajský súd podľa žalobkyne v 1. rade pochybil aj v tom, že objektívne nevyhodnotil tú skutočnosť, že lekáreň na 1. poschodí v budove na Kuzmányho 16 v Banskej Bystrici je výrobný prostriedok, ktorý vytvára zisk, o ktorý žalobkyňa v 1. rade vinou správnych orgánov prichádza. Namietala tiež, že bývalá konateľka spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o. Mgr. Judita Janeková pracuje od roku 2010 u žalovaného, čo považovala za klientelizmus. Na základe uvedeného preukazovala svoj naliehavý právny záujem v danej veci.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne v 1. rade súhlasil s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Bratislave a s vysloveným právnym záverom sa stotožňoval.

IV.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnom konaní, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnom konaní.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. februára 2019 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podstatou správneho súdneho konania je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

V správnom súdnom konaní preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a

postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

V.

Podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Podľa § 14 ods. 2 Správneho poriadku účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

Podľa § 62 ods. 1 Správneho poriadku konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak

- a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania;
- b) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak;
- c) nesprávnym postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
- d) rozhodnutie vydal vylúčený orgán (§ 9 a 13), ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
- e) rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.

Podľa § 62 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán nariadi obnovu konania z dôvodov uvedených v odseku 1, ak je na preskúmaní rozhodnutia všeobecný záujem.

Podľa § 63 ods. 1 Správneho poriadku obnovu konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi správny orgán, ktorý vo veci rozhodol v poslednom stupni.

VI.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, vychádzajúc z ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP zistil, že vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku, ktorým krajský súd zastavil konanie o návrhu o vstupe H., Y., O., do konania ako žalobcu v 2. rade, je nutné odvolanie žalobkyne v 1. rade odmietnuť.

Prípustnosť odvolania predpokladá splnenie subjektívnej a objektívnej podmienky jeho prípustnosti. Subjektívna podmienka prípustnosti odvolania zohľadňuje osobný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. to, či odvolanie podala na to oprávnená osoba. Objektívna podmienka prípustnosti odvolania zohľadňuje vecný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. to, či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné. Záver o tom, že odvolanie je procesne prípustné vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok, t. j. podmienky subjektívnej a podmienky objektívnej. Vo všeobecnosti platí, že posúdenie subjektívnej podmienky prípustnosti odvolania predchádza posúdeniu objektívnej podmienky jeho prípustnosti. Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru, že odvolateľ z určitého dôvodu nie je subjektívne oprávnený podať odvolanie, nie je potrebné ďalej skúmať, či odvolanie smerujúce proti napadnutému rozhodnutiu spĺňa objektívnu prípustnosť odvolania. Subjektívnu legitímáciu k podaniu odvolania však nemá účastník konania bezvýhradne. Z povahy odvolania vyplýva, že ho môže podať len ten účastník, ktorému bola rozhodnutím súdu prvej inštancie spôsobená určitá ujma na jeho právach. Rozhodujúcim pritom je výrok súdneho rozhodnutia, pretože existenciu prípadnej ujmy možno posudzovať len z procesného hľadiska. Pri tomto posudzovaní nemožno vziať do úvahy subjektívne presvedčenie účastníka konania, ale len

objektívnu skutočnosť, že rozhodnutím súdu mu bola spôsobená ujma, ktorú možno odstrániť len zrušením alebo zmenou napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Ak však podá odvolanie účastník konania, ktorému rozhodnutím súdu prvej inštancie nebola spôsobená žiadna ujma na jeho právach, ktorú by bolo možné odstrániť zrušením alebo zmenou rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd odvolanie takéhoto účastníka odmietne. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obo/8/2017 zo dňa 31. mája 2017)

Predmetom konania v dotknutej časti napadnutého rozsudku bol návrh H. o vstup do konania pred krajským súdom ako žalobcu v 2. rade. Toto konanie bolo po späťvzátí návrhu H. zastavené. Nakoľko žalobkyňa v 1. rade podala odvolanie proti napadnutému rozsudku krajského súdu ako celku, t. j. aj proti uvedenému výroku o zastavení konania, v tejto časti odvolania žalobkyne v 1. rade nebola naplnená subjektívna stránka prípustnosti odvolania, a to z dôvodu, že žalobkyňa v 1. rade uvedeným výrokom napadnutého rozsudku dotknutá na svojich právach. Dotknutým výrokom napadnutého rozsudku nemohlo dôjsť k ujme na právach žalobkyne v 1. rade, keďže uvedená časť výroku napadnutého rozsudku sa týkala výlučne procesného postavenia žalobcu v 2. rade.

VII.

Vo vzťahu k zvyšnej časti napadnutého rozsudku najvyšší súd nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd v súlade s § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobkyne v 1. rade uvedených v odvolaní doplnia nasledovné:

Z pripojeného spisového materiálu vyplýva, že v prejednávanej veci žalobkyňa v 1. rade prostredníctvom splnomocneného zástupcu doručila dňa 26. marca 2012 prvostupňovému orgánu list označený ako „Banskobystrický samosprávny kraj“, ktorým podala podnet - návrh na preskúmanie zákonnosti - obnovenie konania vo veci rozhodnutia Banskobystrického samosprávneho kraja č. 7954/2009/ODDZ-001 zo dňa 21. októbra 2009, ktorým bolo vyhovené žiadosti spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION, s.r.o., Povstalecká 16, Banská Bystrica, IČO: 44 698 097, o vydanie povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární Lekáreň ASKLEPION so sídlom Kuzmányho 16, Banská Bystrica. Z odôvodnenia uvedeného podania žalobkyne v 1. rade vyplýva, že na základe žiadosti podanej podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám sa žalobkyňa v 1. rade dozvedela o vyššie uvedenom rozhodnutí (povolení) prvostupňového orgánu vydanom v prospech spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION, s.r.o. Predmetným podaním žalobkyňa v 1. rade v zásade spochybňovala zákonnosť uvedeného rozhodnutia (povolenia) prvostupňového orgánu, a to na základe nesprávneho vyhodnotenia dôkazov predložených žiadateľom (spoločnosťou Lekáreň J&J ASKLEPION, s.r.o.) zo strany prvostupňového orgánu. Uvedené podanie žalobkyňa v 1. rade doplnila podaním doručeným prvostupňovému orgánu dňa 13. apríla 2012 označeným ako „Banskobystrický samosprávny kraj“, v ktorom poukazovala na porušenie jej procesných práv ako účastníka konania vedeného pred prvostupňovým orgánom pod sp. zn. 7954/2009/ODDZ, keďže s ňou nebolo konané ako s účastníkom konania, hoci tak malo byť, keďže rozhodnutím v predmetnej veci boli dotknuté jej vlastnícke a iné práva k Lekárni Julea, Kuzmányho 16, Banská Bystrica. V tomto podaní žalobkyňa v 1. rade, sama označená ako navrhovateľka obnovy konania, doplnila svoje tvrdenia v predchádzajúcom podaní (návrhu na obnovu konania vedeného pred prvostupňovým orgánom pod sp. zn. 7954/2009/ODDZ).

Z pripojeného spisového materiálu je zároveň zrejmé, že rozhodnutím č. 7954/2009/ODDZ-001 zo dňa 21. októbra 2009 Banskobystrický samosprávny kraj ako príslušný správny orgán vyhovel žiadosti spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION, s.r.o., Povstalecká 16, Banská Bystrica, IČO: 44 698 097, o vydanie povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární Lekáreň ASKLEPION so

sídlom Kuzmányho 16, Banská Bystrica. Rozhodol tak na základe žiadosti spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION, s.r.o. zastúpenej konateľkami spoločnosti Mgr. Juditou Janekovou a Jarmilou Janekovou, obe bytom Povstalecká 16, Banská Bystrica. V uvedenom rozhodnutí prvostupňový orgán konštatoval, že žiadateľ (spoločnosť Lekáreň J&J ASKLEPION, s.r.o.) doložil všetky potrebné doklady vyžadované zákonom č. 140/1998 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach, čím splnil všetky zákonom predpokladané podmienky na udelenie povolenia. Toto rozhodnutie prvostupňového orgánu nadobudlo právoplatnosť dňa 16. novembra 2009.

VIII.

Jednou zo záruk právnej stability vzťahov založených rozhodnutím správneho orgánu je záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia. Aj v správnom práve zásadne platí princíp „rei iudicatae“, ktorý znamená, že o právoplatne rozhodnutej veci nemožno znova rozhodovať, pričom sa má na zreteľnielen tzv. formálna právoplatnosť, ale aj materiálna právoplatnosť. Výnimku tvoria prípady označované v teórii ako mimoriadne opravné prostriedky, ktorými sa dosahuje náprava právoplatných správnych rozhodnutí. Mimoriadnymi opravnými prostriedkami v správnom konaní sú obnova konania a preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Dôvodom pre takýto postup je existencia závažných skutočností, ktoré spochybňujú správnosť a spravodlivosť rozhodnutia. Spravidla pôjde o nedostatočné zistenie skutkového stavu alebo porušenie takých procesných podmienok, ktoré vyvolávajú pochybnosti o objektivite správneho konania. Účelom obnovy konania je odstránenie uvedených nedostatkov a vydanie nového meritórneho rozhodnutia. So zreteľom na skutočnosť, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, v porovnaní s odvolaním (rozkladom) Správny poriadok ustanovuje určité obmedzenia (dôvodom obnovy môžu byť len skutočnosti ustanovené v Správnom poriadku, časové limity na uplatnenie podnetu a pod.).

Všeobecnými predpokladmi obnovy konania sú: 1/ existencia právoplatného rozhodnutia. Týmto opravným prostriedkom nemožno napadnúť rozhodnutie, ktoré nie je formálne právoplatné. Návrh na obnovu konania, ktorý by smeroval proti neprávoplatnému rozhodnutiu, by bolo treba považovať za odvolanie (rozklad). Správny poriadok nepodmieňuje uplatnenie návrhu na obnovu konania využitím riadnych opravných prostriedkov (odvolanie, rozklad); 2/ existencia aspoň jedného z taxatívne ustanovených dôvodov na obnovu konania. V rámci obnovy konania nie sú prípustné iné dôvody, a preto ak by boli uplatnené takéto dôvody, správny orgán by musel takýto podnet zamietnuť; 3/ existencia oprávneného subjektu, ktorý podal návrh na obnovu konania. Oprávneným subjektom na podanie návrhu na obnovu konania je len účastník pôvodného konania. Ak je účastníkov viac, je ním len ten, u ktorého sa vyskytol niektorý zo zákonných dôvodov obnovy konania. Oprávneným subjektom je aj správny orgán, ak nariaďuje obnovu z dôvodov verejného záujmu; 4/ dodržanie lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, a to tak subjektívnej, ako aj objektívnej; 5/ neexistencia dôvodov, pre ktoré je obnova konania neprípustná. Týmito dôvodmi sú udelenie súhlasu na občianskoprávny alebo pracovnoprávny úkon, prípadne rozhodnutie vo veci osobného stavu, ak bol účastník dobromyseľný.

Ako bolo vyššie naznačené, je povinnosťou správneho orgánu, ktorému zákon zveruje právomoc na konanie, aj v konaní a rozhodovaní o návrhu na obnovu konania vychádzať zo základných zásad materiálneho štátu, medzi ktoré patrí aj zásada právnej istoty. Z právnej normy § 62 ods. 1 Správneho poriadku vyplýva vôľa zákonodarcu upraviť podmienky prípustnosti obnovy konania tak, že účastník konania týmto mimoriadnym opravným prostriedkom môže napadnúť právoplatne rozhodnutie len v taxatívne vymedzených prípadoch, uvedených pod písmenom a/ až e/ tejto právnej normy. Predpokladom vyhovieť návrhu na obnovu konania povolením obnovy pôvodného konania sú predovšetkým nové skutočnosti a dôkazy, ktoré účastník pôvodného konania bez svojej viny nemohol predložiť v pôvodnom konaní, a ktoré by mu mohli priviesť priaznivejšie rozhodnutie v jeho veci. Dôvodom na obnovu konania je teda len situácia, keď účastník konania skutočnosť alebo dôkaz nepoznal (napr. nevedel o existencii dôkazu), alebo bez jeho viny sa nemohol vykonať. Vždy je potrebná existencia objektívneho dôvodu, ktorý znemožnil účastníkovi konania uplatniť konkrétnu skutočnosť alebo dôkaz v príslušnom správnom konaní. Obnova konania je inštitút, ktorým sa odstraňujú skutkové omyly, nedostatky v skutkovom stave pre nevykonanie dôkazov. Jej účelom je okrem uvedeného odstránenia skutkových nedostatkov aj vydanie nového meritórneho rozhodnutia. V konaní o povolenie

obnovy sa nepreskúmava zákonnosť právoplatného rozhodnutia. Inštitútom na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia sú riadne opravné prostriedky a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, jeho zákonnosť možno preskúmať len na základe preskúmania mimo odvolacieho konania ako mimoriadneho opravného prostriedku.

IX.

Na základe uvedeného a zistení vyplývajúcich zo spisových materiálov odvolací súd konštatuje, že správne orgány oboch stupňov rozhodli správne, keď návrhu žalobkyne v 1. rade na povolenie obnovy konania vedeného pred prvostupňovým orgánom pod sp. zn. 7954/2009/ODDZ nevyhoveli. Podobne ako konštatoval krajský súd, žalobkyňa v 1. rade nebola účastníčkou uvedeného konania, čo znamená, že v danom prípade nebol splnený jeden zo všeobecných predpokladov povolenia obnovy konania, a to existencia oprávneného subjektu - účastníka pôvodného konania. Sama žalobkyňa v 1. rade v odvolaní potvrdila absenciu akéhokoľvek jej právneho vzťahu k spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o., ktorá bola ako žiadateľ jediným účastníkom predmetného správneho konania ukončeného právoplatným rozhodnutím prvostupňového orgánu č. 7954/2009/ODDZ-001 zo dňa 21. októbra 2009.

Odvolací súd nepovažuje za preukázané ani pochybenie procesného charakteru na strane krajského súdu, a to vo vzťahu k žalobkyňou v 1. rade namietanému obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 27. januára 2015, v ktorom malo byť nesprávne uvedené, že majetková účasť žalobkyne v 1. rade v lekární (1. poschodie, Kuzmányho 16, Banská Bystrica) bola ukončená dňa 31. decembra 2008, čo právny zástupca žalobkyne nemal povedať. Z obsahu predmetnej zápisnice o pojednávaní totiž nič také ani nevyplýva. To isté platí aj na žalobkyňou v 1. rade namietané tvrdenie krajského súdu o tom, že vo veci sa vyjadrila v prospech žalovaného aj Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Takéto konštatovanie nie je ani obsahom odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu.

Odvolací súd rovnako nezistil ani také pochybenie procesného charakteru, ktoré by malo vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí správnych orgánov, a to najmä vo vzťahu k postupu správnych orgánov pri posudzovaní návrhu žalobkyne v 1. rade na povolenie obnovy konania. Ako bolo vyššie uvedené, žalobkyňa svoje prvotné podanie označila neurčito ako „podnet - návrh na preskúmanie zákonnosti - obnovenie konania“. I keď v prípade rozhodnutia prvostupňového orgánu č. 7954/2009/ODDZ-001 zo dňa 21. októbra 2009 o udelení povolenia na prevádzkovanie verejnej lekárne nebolo prípustné rozhodovanie v mimoodvolacom konaní (§ 22 ods. 4 zákona č. 302/2001 Z.z. o samospráve vyšších územných celkoch, v znení účinnom v rozhodnom čase), a teda odstúpenie už doplneného podania žalobkyne v 1. rade prvostupňovým orgánom žalovanému za účelom rozhodnutia v mimoodvolacom konaní nebolo správne (na čo bol prvostupňový orgán aj upozornený prokurátorom Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici), tento nedostatok v postupe správneho orgánu prvého stupňa nespôsobuje v kontexte celého prípadu žalobkyne nezákonnosť napadnutých rozhodnutí správnych orgánov.

Záverom najvyšší súd rovnako ako krajský súd zdôrazňuje, že v správnom súdnictve nemožno rozhodovať majetkové spory medzi fyzickými alebo právnickými osobami. Ak mala žalobkyňa v 1. rade naliehavý právny záujem na určení, či tu nejaký právny vzťah je alebo nie je, mala sa obrátiť na príslušný všeobecný súd, ktorý by prejednal jej obchodnoprávne, pracovnoprávne, majetkovoprávne alebo iné vzťahy k tretím osobám alebo veciam (či už hnutelným alebo nehnuteľným).

Pokiaľ žalobkyňa 1. v priebehu odvolacieho konania predložila ako podporný argument právoplatné uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 28Exre/437/2017-186 zo dňa 31. mája 2018, ktorým došlo k výmazu predmetu podnikania spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o. z obchodného registra, a to poskytovania lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární treba uviesť, že podkladom tohto rozhodnutia súdu bolo právoplatné rozhodnutie Banskobystrického samosprávneho kraja č. 01815/2017/ODDSZ-0050 zo dňa 19. apríla 2017. Z tohto rozhodnutia však nevyplýva, že by dôvodom jeho vydania bolo porušenie zákona pri udeľovaní povolenia, vzťahujúce sa na odopretie účasti žalobkyne 1 v pôvodnom konaní, v ktorom bolo vydané povolenie prvostupňového orgánu č. 7954/2009/ODDZ-001 zo dňa 21. októbra 2009 vydané v prospech spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o. Okrem toho aj s ohľadom na túto skutočnosť by ani prípadné povolenie obnovy predmetného konania nemalo

žaden prakticky význam.

X.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd dospel k záveru, že žalobkyňa v 1. rade neuviedla v odvolaní také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozsudku krajského súdu, ani také právne relevantné námietky, s ktorými by sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nebol dostatočne vysporiadal. Najvyšší súd tiež nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave.

Keďže krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom podaného odvolania, nerozhodol svojvoľne a nezákonne a najvyšší súd nezistil dôvod na zmenenie alebo zrušenie napadnutého rozsudku, považujúc jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žaden rozpor so zákonom, rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnej žalobkyni v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.